

Kino na Temat Junior dla Przedszkolaka

 HELIOS

LAUREAT KONKURSU

TERAZ POLSKA

**KINO
NA TEMAT**

junior

najlepsze
filmy dla
dzieci

zabawy
edukacyjne

☆ quizy
i zagadki

spotkania edukacyjne
dla szkół podstawowych i przedszkoli

Twoje miasto, Twoje kino

www.helios.pl

Żubr Pompik

Temat: Ciekawość świata motorem działań

Zagadnienia:

Co nas ciekawi?

Dlaczego ważne jest, żeby zadawać pytania?

Gdzie szukać na nie odpowiedzi?

Cele ogólne:

- Rozbudzanie ciekawości poznawczej u dzieci
- Zachęcanie dzieci do zadawania pytań, eksperymentowania, poszukiwania rozwiązań

Zgodność z Podstawą Programową Wychowania Przedszkolnego

Dziecko:

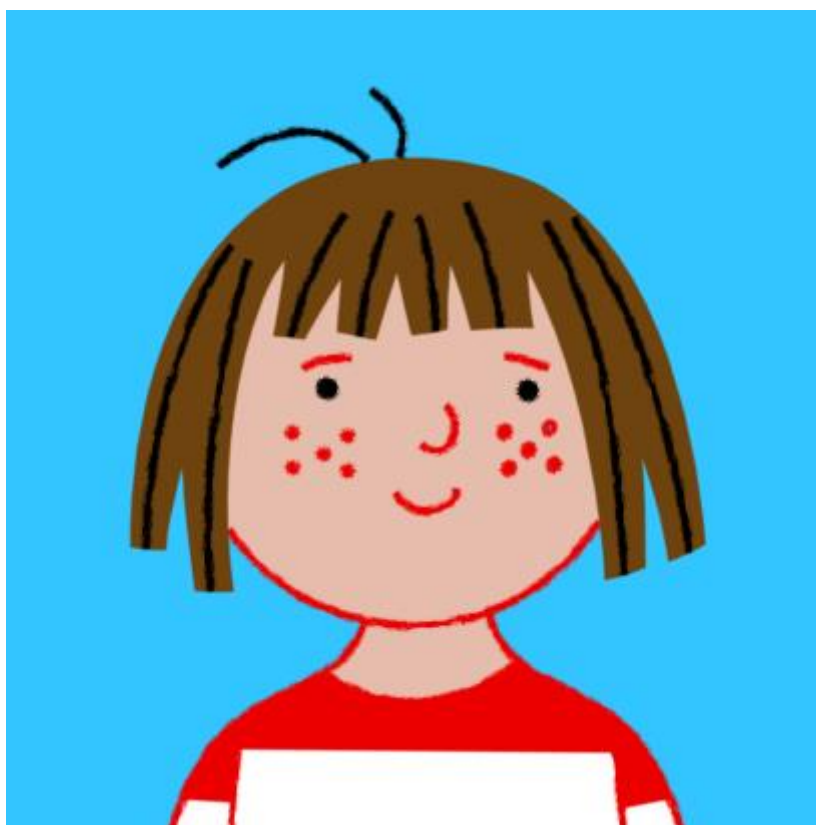
- Wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego, posługuje się językiem polskim w mowie zrozumiałej dla dzieci i osób dorosłych;

- Odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości; byty rzeczywiste od medialnych, byty realistyczne od fikcyjnych;
- Komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne; wyraża swoje oczekiwania społeczne wobec innego dziecka, grupy.

Przebieg warsztatów:

1. Animator wchodzi na scenę, macha do dzieci, a następnie zadaje szereg pytań, jedno po drugim, nie czekając na odpowiedzi dzieci (np.: jak mają na imię, czy lubią swoje przedszkole, jakie są ich ulubione zabawki, co lubią robić, w co lubią się bawić). Po tym już spokojnie zadaje pytanie: jak myślą, po co właściwie o te wszystkie rzeczy zapytał, jaki przyświecał mu cel? Animator daje czas na swobodne wypowiedzi dzieci. Prowadzący wspólnie z dziećmi stara się znaleźć odpowiedź na pytanie „po co zadaje się pytania?”. Rozmawiają o tym, że zadawanie pytań i poszukiwanie na nie odpowiedzi poszerza naszą wiedzę, pozwala nabywać nowe umiejętności, ale również pozwala na lepsze poznanie drugiego człowieka, koleżanki czy kolegi, sprawdzenie, co lubi robić, czego nie lubi. To pozwala na pogłębianie relacji i ich poprawę.
2. Animator wyjmuje z plecaka kilka książek, fotografii, tablet lub smartphone, mówi dzieciom, że dzięki tym przedmiotom można szukać odpowiedzi na różne pytania. Krótko charakteryzuje każde z tych źródeł informacji, opowiada o ich zaletach i ewentualnych wadach (zwraca uwagę również na to, że nie zawsze informacje, które znajdujemy w czasopiśmie czy Internecie są prawdziwe). Prowadzący razem z dziećmi zastanawiają się, które źródło wiedzy będzie najlepsze do znalezienia odpowiedzi na konkretne pytanie, np.:, jeśli chcemy dowiedzieć się więcej o danym gatunku ssaków, to szukamy odpowiedzi w atlasie zwierząt, jeśli chcemy wiedzieć, czy warto zabrać na spacer parasolkę, to sprawdzamy pogodę w Internecie.
3. Animator proponuje zabawę w głuchy telefon, dzieci w każdym kinowym rzędzie bawią się oddzielnie. Osoba siedząca na skrajnych fotelu z lewej strony wymyśla krótkie, 3-4 - zdaniowe hasło i przekazuje je szeptem dalej. Hasło wędruje w ten sposób przez kolejne osoby, aż dojdzie do dziecka, które siedzi na skrajnym fotelu z prawej strony. Prowadzący zajęcia krótko podsumowuje zabawę, zwraca uwagę na fakt, że czasem informacje dotarły do ostatniej osoby w nieco zmienionej formie.
4. Prowadzący warsztaty proponuje uczestnikom, żeby po powrocie do przedszkola stworzyły własne książeczki z odpowiedziami na różnego rodzaju pytania. Odpowiedzi mogą być w formie rysunków, naklejonych zdjęć, zebranych do koperty drobnych skarbków. Zawsze, kiedy spotkają coś, co ich bardzo zacieka, o czym chcą się dowiedzieć więcej, zostawiają jakiś ślad w swojej książeczce, który pozwoli im później przywołać wiadomości związane z tym tematem.

Basia

Temat: Świat oczami dziecka

Zagadnienia:

Co jest ważne dla małego człowieka?

Jakie przygody może przeżywać kilkuletnia dziewczynka?

Jak ważne dla małego dziecka jest oparcie w rodzinie?

Cele ogólne:

- Rozbudzanie poczucia empatii, wrażliwości
- Wzmacnianie więzi z innymi osobami

Zgodność z Podstawą Programową Wychowania Przedszkolnego

Dziecko:

- Nazywa i rozpoznaje wartości związane z umiejętnościami i zachowaniami społecznymi, np. szacunek do dzieci i dorosłych, szacunek do ojczyzny, życzliwość okazywana dzieciom i dorosłym, obowiązkowość, przyjaźń, radość;
- Komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne; wyraża swoje oczekiwania społeczne wobec innego dziecka, grupy;

- Ocenia swoje zachowanie w kontekście podjętych czynności i zadań oraz przyjętych norm grupowych; przyjmuje, respektuje i tworzy zasady zabawy w grupie, współdziała z dziećmi w zabawie, pracach użytecznych, podczas odpoczynku.

Przebieg warsztatów:

1. Animator wchodzi na scenę, rozgląda się, zagląda za kurtynę, podchodzi do widowni, zagląda pod fotele, zachowuje się, jakby czegoś szukał. Po krótkiej chwili zauważa dzieci, wita się z nimi, mówi jak ma na imię, krótko opowiada o tym, że będzie się z nimi dziś wspólnie bawił, pyta się, czy nie widziały jego magicznego pudełka ze skarbami. Mówi, że gdzieś tu go zostawił, ale nie pamięta gdzie, a w pudełku były bardzo ważne dla niego rzeczy. Wyciąga z kieszeni kartkę, na której znajdują się wskazówki, które mogą pomóc w odnalezieniu pudełka ze skarbami. Pyta się dzieci, czy mu pomogą, wykonają wspólnie zadania, które zaprowadzą ich do skarbu.
2. Prowadzący mówi dzieciom, że pierwsza wskazówka pojawi się, kiedy wszyscy przekażą sobie „iskierkę radości”. Tłumaczy przedszkolakom, na czym polega zabawa. Wszystkie dzieci łąpią się za ręce, dziecko ze skrajnego fotela w jednym rzędzie podaje rękę dziecku ze skrajnego fotela w drugim rzędzie. Osoba, która siedzi w pierwszym rzędzie na skrajnym fotelu po lewej stronie ściska mocno dłoń osoby siedzącej obok, wtedy ta ściska dłoń osoby siedzącej po swojej prawej stronie, wtedy ta ściska dłoń kolejnej osoby i tak iskierka wędruje do ostatniego dziecka. Kiedy uczestników warsztatów jest dużo, to każdy rząd może bawić się osobno i iskierka przechodzi od lewej do prawej strony a potem wraca.
3. Po wykonaniu zadania dzieci otrzymują informację, że skarb ukryty jest pod którymś fotelem, ale nie mogą pod niego zaglądać, tylko muszą wykonać kolejne wspólne zadanie. Następne zadanie to „malowanie marzeń bez farb” (animator włącza muzykę, dzieci zamykają oczy i przy pomocy palców dłoni starają się namalować to, o czym marzą), po skończonej zabawie ochotnicy mogą opowiedzieć o tym, co namalowały. Prowadzący warsztaty podaje informację, że skarb znajduje się w ostatnim rzędzie, ale ciągle nie wiemy pod którym fotelem jest ukryty. Ostatnie zadanie to reagowanie na umówione sygnały. Animator przypisuje dzieciom znaczki: wskazuje, które dzieci będą słoneczkami, które kropelkami, a które wietrzykiem (wskazuje rzędy). Kiedy animator pokaże symbol słoneczka, to dzieci, którym ten symbol jest przypisany kręcą szybko nadgarstkami, kiedy pokaże symbol kropelki, dzieci udają padający deszcz, a kiedy pokaże symbol wietrzyka, to starają się przedstawić zachowanie drzew na wietrze. Najpierw animator pokazuje symbole pojedynczo, potem łączy je po dwa, a potem pokazuje wszystkie trzy jednocześnie.
4. Prowadzący zajęcia wskazuje numer fotela, pod którym ukryte jest pudełeczko, dziękuje dzieciom, że pomogły mu go odnaleźć, podkreśla, że udało się to zrobić, bo działali wspólnie, zdradza dzieciom sekret, że w pudełku chowa zdjęcia z ważnych dla niego chwil.

Kacper i Emma w teatrze

Temat: Wielkie pasje małego człowieka

Zagadnienia:

Co to jest pasja?

Jak ją rozwijać?

Co to jest teatr?

Cele ogólne:

- Poszerzenie wiedzy dziecka na temat teatru i pracy aktora
- Wyjaśnienie znaczenia pojęcia „pasja”
- Zachęcanie do rozwijania swoich zainteresowań, talentów

Zgodność z Podstawą Programową Wychowania Przedszkolnego

Dziecko:

- Rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje, próbuje radzić sobie z ich przeżywaniem;
- Przedstawia swoje emocje i uczucia, używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu;

- Wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych: tańca, intencjonalnego ruchu, gestów, impresji plastycznych, technicznych, teatralnych, mimicznych, konstrukcji i modeli z tworzyw i materiału naturalnego;
- Odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości; byty rzeczywiste od medialnych, byty realistyczne od fikcyjnych.

Przebieg warsztatów

1. Animator wchodzi na scenę, wita się z dziećmi, przedstawia się, prosi, żeby dzieci na dany sygnał powiedziały swoje imię. Prowadzący zadaje przedszkolakom pytanie, czy wiedzą, co znaczy słowo „pasja”, jak można byłoby wytłumaczyć jego znaczenie (daje czas dzieciom na wypowiedzi, nawet, jeśli lekko będą odbiegać od tematu).
2. Prowadzący mówi dzieciom, że teraz na chwilę w wyobraźni spróbują się przenieść w wyjątkowo magiczne miejsce, do teatru. W teatrze pracują aktorzy, to bardzo specyficzny zawód, łączący się z pasją i miłością do teatru. Animator opowiada krótko o tym, jak wygląda praca aktora w teatrze, że musi się wcielać w różne postaci, odgrywać różne role, czasami przywdziewać maski. Widownia obserwuje spektakl na żywo, co sprawia, że praca aktora teatralnego jest z jednej strony bardzo wymagająca, z drugiej strony bezpośredni kontakt z widzem daje aktorom mnóstwo radości. Animator zwraca uwagę dzieci na to, jak ważna jest mimika w pracy aktorów, proponuje im krótką zabawę, w której spróbują przy pomocy mimiki twarzy odgrywać różne emocje. Prowadzący zajęcia podaje przykładowy nastrój człowieka np.: jestem smutny, jestem radosny, jestem zdenerwowany, jestem zdziwiony, a dzieci starają się przy pomocy twarzy jak najlepiej oddać ten nastrój.
3. Animator proponuje dzieciom wykonanie prostych masek. Rozdaje gotowy szablon z wyciętymi otworami na oczy i usta i kredki. Dzieci w dowolny sposób ozdabiają swoje maski.
4. Prowadzący proponuje odegranie krótkiej scenki aktorskiej, zaprasza kilkoro chętnych dzieci na scenę, podaje im maski, rekwizyty, a następnie prosi, żeby odegrali krótką scenę według własnego pomysłu. Zabawę można powtórzyć kilkakrotnie, zmieniając tylko aktorów.
5. Animator wspólnie z dziećmi szuka odpowiedzi na pytanie, dlaczego warto mieć pasję, co może stać się pasją dla małego człowieka.

Blok bajek: Zawody zwykłe i niezwykłe

Temat: Różne zawody, różne umiejętności

Zagadnienia:

Jakie są atrybuty wybranych zawodów?

Jakie znacie niezwykłe zawody?

Ciekawostki dotyczące różnych zawodów

Cele ogólne:

- Zapoznanie dzieci z atrybutami i specyfiką pracy w poszczególnych zawodach
- Zachęcanie dzieci do wspólnych zabaw ruchowych i darmowych

Zgodność z Podstawą Programową Wychowania Przedszkolnego

Dziecko:

- Wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych: tańca, intencjonalnego ruchu, gestów, impresji plastycznych, technicznych, teatralnych, mimicznych, konstrukcji i modeli z tworzyw i materiału naturalnego;
- Klasyfikuje przedmioty według: wielkości, kształtu, koloru, przeznaczenia;

- Wskazuje zawody wykonywane przez rodziców i osoby z najbliższego otoczenia, wyjaśnia, czym zajmuje się osoba wykonująca dany zawód.

Przebieg warsztatów:

1. Animator wchodzi na scenę ciągnąc ze sobą dużą walizkę. Rozgląda się po sali, zauważa dzieci, wita się z nimi radośnie. Przedstawia się, mówi, że bardzo się cieszy, że pobawi się dzisiaj wspólnie z dziećmi. Zadaje przedszkolakom pytanie, czy wiedzą, jak nazywa się zawód, który wykonuje, na czym polega jego praca (ochotnicy próbują odpowiedzieć na zadane pytanie). Następnie zwraca uwagę dzieci na walizkę, którą wniósł na scenę. Mówi, że ukryte są w niej przedmioty, które potrzebne są przy wykonywaniu różnych zawodów. Przedmioty wymieszały się w walizce i będzie potrzebna pomoc. Należy je posegregować, w taki sposób, żeby utworzyły 3 zbiory: każdy zbiór to inny zawód. Animator kolejno wyjmuje z walizki przedmioty i wspólnie z dziećmi rozkłada je w 3 miejsca. Jednocześnie wszyscy próbują odgadnąć, w jakim zawodzie są potrzebne przyniesione przez animatora rzeczy. Kiedy wszystkie przedmioty z walizki zostaną posegregowane, animator krótko omawia każdy z zawodów, do którego przypisane są przyniesione atrybuty.
2. Animator proponuje dzieciom zabawę darmową. Będzie przy pomocy ruchu i gestów przedstawiał wybrany zawód, nic przy tym nie mówiąc. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, jaki zawód przedstawia prowadzący. Po dwukrotnej zmianie zawodu animator proponuje, aby jego miejsce zajął ktoś inny. Chętne dziecko wchodzi na scenę, otrzymuje od animatora nazwę zawodu i próbuje go pokazać innym dzieciom za pomocą ruchu. Przedszkolaki starają się odgadnąć, jaki zawód przedstawia kolega lub koleżanka. Zabawę kilkakrotnie powtarzamy.
3. Animator mówi dzieciom, że świetnie poradziły sobie z dwoma poprzednimi zadaniami, więc czeka na nich teraz zadanie trzecie. Wspólnie będą podróżować pomiędzy różnymi zawodami. Prowadzący tłumaczy, na czym będzie polegała zabawa: słysząc muzykę, dzieci maszerują w miejscu w jej rytmie, kiedy muzyka przestaje grać, animator zadaje zagadki. Pomiedzy kolejnymi zagadkami możemy zaproponować dzieciom zamianę marszu na bieg w miejscu, naśladowanie jadącego pociągu, lecącego samolotu, itp.

„Gdy komputer się zawiesi, albo zatnie lub zepsuje
Ten pan lub pani wnet go naprawi lub zaprogramuje” (Informatyk)

„Chodzi w białym fartuchu, ze słuchawkami
Na co dzień zajmuje się chorymi zwierzętami” (Weterynarz)

„Pracuje w miejscu, gdzie jest scena i kurtyna
Kiedy się podnosi, on swój występ wtedy zaczyna” (Aktor)

„Z pomocą szczotki, nożyczek i grzebienia

Wygląd swoich klientów pięknie przemienia”

(Fryzjer)

„Chodzi z ogromną torbą, nie łatwe jest jego zadanie
Na co dzień zajmuje się listów doręczaniem”

(Listonosz)

Wielki zły lis i inne opowieści

Temat: W niezwykłym świecie zwierząt

Zagadnienia:

Dlaczego kontakt ze zwierzętami jest taki ważny?

Czego uczy się, obserwując zwierzęta?

Czy zwierzę może być przyjacielem?

Cele ogólne:

- Poszerzenie wiadomości o zwierzętach
- Kształtowanie postawy pełnej szacunku w stosunku do zwierząt

Zgodność z Podstawą Programową Wychowania Przedszkolnego

Dziecko:

- Nazywa i rozpoznaje wartości związane z umiejętnościami i zachowaniami społecznymi, np. szacunek do dzieci i dorosłych, szacunek do ojczyzny, życzliwość okazywana dzieciom i dorosłym, obowiązkowość, przyjaźń, radość;
- Dostrzega, że zwierzęta posiadają zdolność odczuwania, przejawia w stosunku do nich życzliwość i troskę.

Przebieg warsztatów:

1. Animator wchodzi na scenę, wita się z dziećmi, krótko o sobie opowiada. Opowiada też o swoim ulubionym zwierzątku, mówi jak się wabi, jak wygląda, co najczęściej razem robią. Prowadzący zadaje dzieciom pytanie, czy mają swoje zwierzątko. Ochotnicy mogą o nich krótko opowiedzieć. Animator pyta się, w jaki sposób się nim zajmują, jak o niego dbają?
2. Animator proponuje przedszkolakom zabawę, w której odgadywać będą zwierzęta, słuchając odgłosów dla nich charakterystycznych. Prowadzący prosi dzieci o skupienie, uważne wsłuchiwanie się i wychwycenie wszystkich zwierzęcych odgłosów, które pojawiły się na nagraniu.
3. Kolejna aktywność, którą proponuje animator dzieciom, to dopasowanie danego zwierzęcia do kontynentu, na którym mieszka. Animator rysuje na kartonie przypiętym do flipcharta kontury kontynentów, następnie pokazuje dzieciom grafikę przedstawiającą dane zwierzę. Dzieci mówią, co to za zwierzę, wspólnie z animatorem starają się go przypisać do odpowiedniego kontynentu. Wybrane z widowni dziecko przypina (przykleja) grafikę na kartkę papieru. Poziom trudności zabawy można obniżyć, dzieląc zwierzęta tylko na dwie grupy: na występujące w naszym kraju i na egzotyczne.
4. Animator proponuje dzieciom stworzenie kodu, w którym dane zwierzę będzie umówioną czynnością, np.: żabka - podskok, niedźwiedź - wykonanie okrężnego ruchu dłonią po brzuchu, kot - wspięcie się na palce. Dzieci stoją w miejscu, kiedy animator pokazuje grafikę danego zwierzęcia, dzieci wykonują czynność, według omówionego wcześniej kodu. Stopień trudności zabawy można podwyższyć po krótkiej chwili, pokazując dzieciom sekwencję 3 ilustracji. Dzieci muszą wykonać 3 odpowiadające ilustracjom ruchy we właściwej kolejności.

Opracowanie: Anna Świć

Konsultacja metodyczna i filmoznawcza: Anna Równy